

Rolnummer 778
Arrest nr. 87/94 van 7 december 1994

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 4 van de wet van 9 maart 1953 houdende sommige aanpassingen in zake militaire pensioenen en verlening van kosteloze genees- en artseneijkundige verzorging voor de militaire invaliden van vredestijd, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Verviers.

Het Arbitragehof, beperkte kamer,

samengesteld uit voorzitter M. Melchior en de rechters-verslaggevers Y. de Wasseige en L.P. Suetens, bijgestaan door de griffier L. Potoms,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van de prejudiciële vraag*

Bij vonnis van 2 mei 1994 in zake Eric Leroy tegen de Belgische Staat, heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Verviers een prejudiciële vraag gesteld aan het Arbitragehof « opdat het voor recht zegt of er een antinomie bestaat tussen de interpretatie van de aangevochten bepaling, namelijk artikel 4 van de wet van 9 maart 1953 in zoverre het verwijst naar het vierde lid van artikel 1 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, en de artikelen 6 en *6bis* en 92 van de Grondwet en 1382 van het Burgerlijk Wetboek ».

II. *De rechtspleging*

De expeditie van de verwijzingsbeslissing is op 18 oktober 1994 ter griffie ingekomen.

Bij beschikking van 18 oktober 1994 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel van het Hof aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Op 28 oktober 1994 hebben de rechters-verslaggevers Y. de Wasseige en L.P. Suetens, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van de organieke wet, de voorzitter ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdende in beperkte kamer, voor te stellen een arrest van onbevoegdheid te wijzen ten aanzien van de door de Rechtbank van eerste aanleg te Verviers gestelde prejudiciële vraag.

Overeenkomstig artikel 71, tweede lid, van de organieke wet is van de conclusies van de rechters-verslaggevers aan de partijen in het bodemgeschil kennisgegeven bij op 3 november 1994 ter post aangetekende brief.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

B.1. Noch artikel 142 van de Grondwet, noch artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geven aan het Hof bevoegdheid om rechtstreeks de inachtneming, door een wetgever, van artikel 144 van de Grondwet

(vroeger artikel 92) te toetsen. Het Hof is dus niet bevoegd om te antwoorden op de prejudiciële vraag in zoverre zij betrekking heeft op de inachtneming van die bepaling.

B.2. Overigens strekt de prejudiciële vraag, zoals zij is geformuleerd, in het licht van haar motivering ertoe, door het Hof te laten beslissen of artikel 4, § 1, van de wet van 9 maart 1953, *juncto* artikel 1, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, de cumulatieve toepassing van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek al dan niet uitsluit.

Het gaat hier om een vraag van interpretatie van de norm die kan worden toegepast op het geschil dat aan de feitenrechter is voorgelegd, welke vraag niet is toevertrouwd aan de bevoegdheid van het Hof door de in B.1 aangehaalde bepalingen van de Grondwet en de bijzondere wet.

B.3. De prejudiciële vraag behoort dus klaarblijkelijk niet tot de bevoegdheid van het Hof.

Om die redenen,

het Hof, beperkte kamer,

met eenparigheid van stemmen uitspraak doende,

verklaart zich onbevoegd om de gestelde prejudiciële vraag te beantwoorden.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 7 december 1994.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior